

ณราวิชญ์ อ่อนใจเอื้อ 2556: การทดแทนอาหารชั้นด้วยเมล็ดฝ้ายร่วมกับอาหารหยาบ PMR ในการเลี้ยงแพะขุน ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สัตวศาสตร์) สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ภาควิชาสัตวบาล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์วีริยา ลุ่งใหญ่, ประ.ด.
88 หน้า

การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการทดแทนอาหารชั้นด้วยเมล็ดฝ้ายร่วมกับอาหารหยาบ PMR ต่อประสิทธิภาพการผลิตและค่าชีวเคมีในเลือดของแพะขุน โดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design) ใช้แพะลูกผสมพื้นเมือง-แองโกลนูเบียนเพศผู้ อายุ 6-18 เดือน จำนวน 20 ตัว แบ่งแพะออกเป็น 4 กลุ่มๆละ 5 ตัวแพะทุกกลุ่มได้รับอาหาร PMR เป็นอาหารหยาบหลักและแบ่งการทดแทนอาหารชั้นด้วยเมล็ดฝ้ายที่ระดับแตกต่างกันดังนี้ กลุ่มที่ 1 2 3 และ 4 ทดแทนอาหารชั้นด้วยเมล็ดฝ้าย 0 15 20 และ 25% ตามลำดับโดยมีน้ำหนักเริ่มต้นเฉลี่ย 25.63 ± 4.35 กิโลกรัม และน้ำหนักสิ้นสุดการทดลองเฉลี่ย 33.00 ± 3.62 กิโลกรัม โดยใช้เวลาในการขุน 60 วัน ผลการศึกษาพบว่า อัตราการเจริญเติบโต การเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักตัว และ ปริมาณการกินได้ของอาหารหยาบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากระดับค่าชีวเคมีในเลือดพบว่า กลูโคสมีค่าอยู่ในช่วง 62.96 ± 3.77 - 72.45 ± 5.22 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ยูเรีย-ไนโตรเจน มีค่าอยู่ในช่วง 9.97 ± 0.90 - 17.56 ± 0.90 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ฮอร์โมนไคโรโอโคโรนิน มีค่าอยู่ในช่วง 152.01 ± 14.88 - 179.68 ± 12.84 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ค่าฮีโมโกลบินและปริมาตรเซลล์เม็ดเลือดแดงอัดแน่นมีค่าอยู่ในช่วง 9.18 ± 0.51 - 10.12 ± 0.51 g/dl และ 28.75 ± 1.08 - 30.66 ± 1.08 เปอร์เซ็นต์ ยังอยู่ในช่วงปกติ การศึกษากระบวนการหมักในกระเพาะรูเมนพบว่า ความเข้มข้น C_2 และอัตราส่วนระหว่าง $C_2:C_3$ รวมถึงการศึกษาการย่อยได้ของโภชนาต่างๆโดยใช้เถ้าที่ไม่ละลายในกรด (AIA) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยกลุ่มที่มีการทดแทนด้วยเมล็ดฝ้าย 15% มีค่าสูงสุด และต้นทุนค่าอาหารทั้งหมด ต้นทุนค่าอาหารชั้น และต้นทุนค่าเมล็ดฝ้าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยกลุ่มมีการทดแทนด้วยเมล็ดฝ้าย 25% มีต้นทุนค่าอาหารชั้นและต้นทุนค่าอาหารต่อการเพิ่มน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับการเสริมอาหารชั้นเพียงเดียว